

14 februari 2011

Remco: Er is een vrouw die heeft 40 jaar studie gedaan over de Nazca lijnen, deze vrouw is 95 jaar geworden en heeft duidelijk hier haar plekje gevonden. Wij zouden hier zeker geen 40 jaar kunnen blijven ook al zijn de Nazca lijnen heel interessant, voor sommige mensen is dit een roeping. Wij worden blijkbaar geroepen door Arequipa, want vandaag vertrekken wij verder naar? Precies Arequipa! Onze bus vertrekt vanavond om 22.15uur (hopen we) dus boeken we een late check out, hier betalen we de helft van de prijs voor. Voor de helft van de prijs, heb je de hele dag een kamer met alles erop en eraan, je kan ook de hele dag met je spullen zeulen en de hele dag wachten in de lobby. Nee, dat hebben we 1 keer gedaan en dat was niet goed bevallen, nu kunnen we lekker luieren, tv kijken, stukje schrijven, douchen enzovoort. Er staat niet veel op het programma, behalve de net genoemde dingen. Toch verzinnen nog even dat er een pakje moet worden opgestuurd, het pakje vanuit Bolivia was goed aangekomen, nu het pakje nog uit Ayacucho. Dit is altijd een feest, ze zijn niet snel en het pakje moet eerst bekeken worden. De dame bewonderd onze aankopen, bij deze aankoop zit een schaakspel van een marmer soort. De dame laat deze aan haar collega zien en bewonderden samen ons schaakspel, het is marmer zegt de een, mooi he? Alsof wij geen Spaans verstaan gaan ze gewoon door, ineens merkt ze dat wij er verbaasd bij staan te kijken. Het leek wel of ze dit schaakspel zelf had gekocht en het aan haar zus met opwinding liet zien. Oké, dit schaakspel is dus goedgekeurd door de dame (zij vond het blijkbaar een goede koop) we kunnen doorgaan met onze andere aankopen. Was niet interessant, dus gaan we inpakken, eerst moet er nog een door geregeld worden. Van achter uit de winkel wordt er een klein doosje tevoorschijn getoverd. Het doosje is precies groot genoeg voor onze souvenirs, dus propt zij alles in het doosje. Ho ho, dat doe ik zelf wel even mutsie, voordat onze mooie aankoop naar de klote gaat. Nou ik heb het geweten, er moest een hele rol plakband op geloof ik, daar nog en daar nog, ik met me dat doe ik zelf wel even. Na een half uurtje bekijken, doos zoeken en tapen, konden we de adressen invullen, dan moet alles nog in de computer en een kopie van je paspoort afgeven. En een kopie van mijn paspoort had ik al in de doos gedaan en tig keer omwikkeld, dus? Oeps, nu moet hij weer open, nou wat dacht je van een nieuwe kopie maken. Ik naar de kopie shop om even een kopie te maken, dat was gelukkig aan het einde van de straat (1000meter verder). Zo, alles dicht, in de computer en de adressen op de doos? Afrekenen en wegwezen, na een uur stonden we weer op straat met de hoop dat dit aankomt. Terug naar het hotel, luieren, tv kijken, siësta en druk dat we het hebben. Wij zijn bij het busstation aangekomen om 21.30uur, lekker op tijd, maar wat wil de bus heeft vertraging, 5 minuutjes maar! Die 5 minuten kennen wij, later nog eens 5 minuten, uiteindelijk vertrekken we 20 minuten later, wat wel meevalt voor Peru. We hebben een vip plaats besteld, lekker een stoel die bijna kan liggen, extra brede zetels, stroom en wifi, wat wil je dan nog meer? Slapen zou wel fijn zijn en een goede weg, geen landslides, modder op de weg of afgronden zoals de rit naar Ayacucho. Nou het is gelukt, we hebben geslapen, een rustige weg gehad, helaas geen mooi verhaal over ongelukken of van al dit andere. Het enige is dat we 1.30uur te laat zijn aangekomen, wat maakt het uit, we zijn toch met vakantie.

Arequipa en colca canyon

Geschreven door Remco & Ilja

maandag 21 februari 2011 13:29 - Laatst aangepast maandag 21 februari 2011 14:55

15 februari: Ilja: Gelukkig hebben we deze keer een uitstekende busmaatschappij gehad met VIP plaatsen, betekent: goed slapen, eten aan boord, drinken aan boord, TV niet al te luid. PERFECT!!!! Om 09.00 uur stappen we in de taxi naar ons hotel. Ook dit verliep weer gladjes. We worden heel hartelijk ontvangen in ons hotel en kunnen direct in onze kamer. Het is een groot complex met een enorme tuin, waaraan onze kamer ligt (lekker rustig!!), waarschijnlijk is het een voormalig klooster of school geweest. De kamer is lekker ruim, de badkamer schoon en nog belangrijker een hete douche. Helaas blijkt de WIFI weer eens niet te werken. Klein minpuntje. Maar dit komt door het slechte weer van gisteren. Omdat we allebei niet moe zijn van de reis gaan we maar gelijk op pad. Eerst even informeren bij het hotel naar de excursies. Dit blijkt achteraf heel duur te zijn dus gaan we maar in het centrum zelf op zoek. Arequipa blijkt een hele mooie stad te zijn. Gebouwen zijn gebouwd van witte vulkaansteen waardoor alles een mooie witte aanblik heeft. Echt een stuk beter dan alle dorpen en steden die we tot nu toe hebben gezien. De straten zijn voor de verandering niet eens modderig maar fraai betegeld en last but not least, de temperatuur is zeer aangenaam, een graadje of 22. Op de plaza de armas duiken we even een tentje in om koffie te drinken. De taarten zien er overheerlijk uit en Remco kon zich weer eens niet beheersen, dus moest ik ook maar mee-eten. Wat vervelend nou! Buikjes gevuld, even een kleine orientatie doen. Nu klaagt Remco al een paar dagen over z'n haar dat niet meer zit en dat de gel niet goed is, dus bij de eerste de beste kapsalon gooi ik hem naar binnen. Blijkt ook nog eens een hele beste salon te zijn. Hij kan meteen aan de bak en een mannelijke kapper gaat aan de slag met een tondeuse en schaar. Hij maakt er een heel werk van en Remco krijgt tot slot nog eens een nekmassage. WOW dat doen ze in Nederland niet! Zeker niet voor € 5,- Wat wel jammer was, was dat de wax die Remco daarna kocht bijna het dubbele kostte hihh. Maar ja als je haar maar goed zit..... toch! In de bus had ik mijn lenzendop verloren dus dat moest ook even gekocht worden en het was best aangenaam winkelen hier. Daarna op pad voor een Colca canyontour. Nou das makkelijk in 1 straat zitten wel 30 burootjes die allemaal vrijwel hetzelfde verkopen, dus shoppen we als echte Nederlanders even wat rond. Uiteindelijk vinden we een klein burootje met een aardige Peruaanse waar we een goede prijs krijgen en nog wat korting op een stadstour. Onderweg komen we ook achter dat er best goedkope vliegtickets zijn naar Lima. Waar LAN ongeveer € 200,- rekent kunnen we nu met Starperu voor onderveer € 60,- vliegen. We besluiten onze gratis miles maar te bewaren voor Galapagos en te gaan voor deze goedkope tickets naar Lima. Morgen maar even regelen.

Die avond moest er natuurlijk weer gegeten worden. In een klein straatje vinden we een soort cafeetje met live-muziek waar we voor €6,- een drie-gangenmenu kunnen eten. Nou ja laten we het maar weer eens proberen. Het bleek echt lekker te zijn. Soepje en salade vooraf, een alpaca (soort lama) steak als hoofdgerecht en een vruchtenyoghurt toe, inclusief biertje en jus. Nou dat zijn nog eens prijzen. We genieten van het eten, de avond en het gekakel om ons heen en lopen voldaan terug naar ons hotel.

16 februari: Ilja: 2e dag Arequipa, lekker geslapen. Na het ontbijt gaat Remco fanatiek aan de slag met de studie. Ik hou me een beetje bezig met de vakantieplanning, regelen van hotels etc. Daarna lopen we de stad in om de tours te regelen en de vliegtickets naar Lima te boeken. Op zich niet zo spannend allemaal, maar ons wel leuk. We gaan nog wat stadten om wat alledaagse dingetjes te kopen en Remco krijgt het weer op z'n heupen met koopdrift. Het begint

Arequipa en colca canyon

Geschreven door Remco & Ilja

maandag 21 februari 2011 13:29 - Laatst aangepast maandag 21 februari 2011 14:55

met wat bonbons en een nagelschaartje en het eindigt met 2 zakken chips, 6 snickers, 5 liter water, een doos crackers, 5 zakken snoep en ohhhhh ja 4 appels. Deze keer heb ik hem z'n gang laten gaan. Het arme ding denkt zeker dat ie van de honger gaat onkomen in de Colca Canyon. een ding was wel jammer daarna..... ik kon alles gaan sjouwen in een vreetzak!!!! (en..... we hadden natuurlijk bijna alles over, want er was voldoende te eten!!!!!!) Maar goed. Na ons stadstoertje gingen we even naar ons hotel om een broodje te eten (en alle aankopen weg te brengen!!!) Een overheerlijk droog broodje tonijn kregen we als dank voor al dat lopen. Om wat van de stad te kunnen zien hebben we een busrit geregeld. Lekker toeristisch in zo'n open bus zitten terwijl er in het Spaans van alles wordt verteld over gebouwen die je ziet. Om je heen klikken de camera's zich rot. Om maar vooral niets te missen gaat Remco rechts zitten en ik links.....gezellig hoor!!! De eerste stop is bij een soort Lama-museum, waar je kunt zien hoe er van de wol van lama's, alpaca's en vicuna's kleding wordt gemaakt. Op zich was dit best wel interessant. Eindelijk kregen we de verschillen te zien en te horen tussen die beesten, tot op heden waren het voor Remco allemaal herten en ineens zag ik dat hij het licht zag. Wat ik ook zag was dat Remco ineens dollartekens in z'n ogen kreeg..... de wol van vicuna's levert namelijk \$ 300,- per kg op. Hij was al aan het informeren of zo'n beestje niet in een tuintje van 5 bij 10 te houden was. Moeten we wel even wat gras gaan zaaien zegt ie. Helaas, die beesten leven op een hoogte van 3000 meter of hoger,..... nou we kunnen onze tuin toch ook een beetje ophogen. Nu zijn we op onze reis nogal wat alternatieve reizigers tegengekomen, van die echte backpackers die er zwaar verwaarloosd uitzien en met van die dreadlocks in hun haar. Op zich best aardige mensen, maar Remco noemt ze allemaal klitten. Ook deze keer zat er weer zo'n klit bij ons in de bus. Z'n haar leek op vicunawol en ik zag Remo hem al besluipen met een schaar in z'n hand. Gelukkig kon ik hem net op tijd tegenhouden en met veel sorry's dropen we af naar onze plaatsen. De rest van de dag bleef de jongen angstvallig uit onze buurt. De bustour ging langs een aantal miradors (uitzichtpunten over de stad), op 1 plaats konden we de lokale specialiteit van kaasjes proeven. Dat klinkt niet echt lekker, maar bleek echt heel lekker te zijn. Verder hebben we de nodige kerkjes en kathedralen gezien, plaza's en eindigden we de rit bij een ranch. Hier kon je paardrijden voor een euro en we dachten dat niemand dat zou doen want het regende al een tijdje, maar de klit en z'n gezelschap gingen wel. Dat kwam waarschijnlijk omdat Remco al weer lonkend blikken wierp naar z'n haar. We moesten dus wachten totdat zij klaar waren voordat we weer verder konden gaan. Uiteindelijk na een rit van ruim 4 uur kwamen we weer terug bij de plaza. Nu hadden wij best lol met deze rit maar het is op zich geen aanrader. Wat wel een aanrader was, was het restaurant waar we daarna terecht kwamen. Een Argentijnse el gaucho. Hier staan echte Argentijnse steaks op het menu. Nu heeft Remco al in geen weken een behoorlijk stuk vlees gezien dus bij het lezen van de menukaart droop het water al uit z'n mond. Haastig veegde hij dan ook het plasje van tafel voordat de ober onze bestelling kwam opnemen. Nou de kaart had niets teveel beloofd en we hadden een overheerlijke maaltijd. Daar hoort natuurlijk een kannetje sangria bij. Nu smaakte de sangria Remco niet dus moest ik zowat de hele kan opzuipen. En je weet, de hoogte verdubbeld bijna de aantallen. Na afloop zag ik dan ook 2 lege kannen zonder sangria., 2 remco's, 2 plaza's, een dubbele rekening, waar ik natuurlijk veel bezwaar tegen maakte en uiteindelijk 2 hotelbedden. Wat zal ik lekker slapen!!!

17 februari 2011

Remco: Vroeg op...waarom....vroeg op.....waarom, de luiken gaan open.....vroeg op waarom..o ja,

we gaan naar Colca Canyon. Een Canyon van 3300meter diep, we komen ook op een hoogte van 4910meter hoog. Onze hoogste berg tot nu toe en ons diepste dal. Wat moet je vooral niet doen als je op deze hoogte komt, alcohol drinken, rood vlees eten, zout bij je eten en veel water drinken. Nou, de Sangria van gister smaakte erg lekker, bij Sangria hoort een groot stuk rood vlees met lekker veel zout. Alles wat je niet moet doe hebben gisteravond gedaan en dan maar zeggen doe geen dingen die wij ook niet zouden doen....! We zien wel hoe het loopt, als we last hebben van misselijkheid, hoofdpijn of andere hoogte ziekte kwalen zien we het wel. We worden opgehaald dor de bus,lekker makkelijk zo voor de deur, wel 40 minuten te laat! De bus zit al aardig vol, dus de beste plekken zijn bezet. Wij besluiten om maar de op een na slechtste plekte gaan zitten, achterin dus. Bij een klein bobbeltje, stuiter je als een gek heen en weer en dat voor 2 dagen lang. Wij gaan dit overleven en weten nou eenmaal er kan van alles gebeuren in Peru, we zijn al wat gewend. Nu komen de laatste mensen binnen, die hebben dus de slechtste plaatsten, wij hebben nog geen Spaanse woorden geleerd, met alle ziektes. Ik pak snel mijn opschrijf boekje en begin al een gek te schrijven. Wat veel woorden komt er uit een mond (de moeder van het stel) ik begin achter te raken met schrijven en vraag of ze het nog even kan herhalen. De gids daarentegen was rood van schrik en bleek soort van rustig te blijven, de moeder bleef doorgaan. Toen kwamen de woorden van de gids, wij hebben een nul tolerantie beleid! Dat klinkt goed en erg Peruaans, deze gaan wij ook gebruiken in Nederland hihi. Mijn uur Spaans leren per dag gaat vandaag over ziektes, wat zal ik dit snel leren. Zo begint de dag toch mooi, mensen met een slecht humeur, de gids boos en wij zitten achterin en vliegen de lucht in, bij elke bobbel. Wat kan het ons schelen, wij gaan weer een wereldwonder zien en vanavond liggen we in een heerlijke warme pool. Eerst rijden langs een markt om nog even de laatste inkopen te doen. Wij kopen nog even wat Coca leafs, stel dat we toch last krijgen van de hoogte met al dat goeds in onze magen. Zo hebben wij tijdens deze rit een paar hele mooie uitzichten, meestal wordt er even gestopt om een mooi plaatje te schieten. De Peruanen weten dat hier regelmatig een bus met idiote toeristen stopt, dus staat alles weer mooi uitgesteld. Mutsen, kleden, handschoenen, truien, sjaals, fruit, drank en veel sieraden, alles lijkt weer veel op elkaar. Onze vraag blijft dan ook, waarom heeft iedereen hetzelfde, de zelfde kleuren, stenen alles, er hoeft er maar 1 anders te zijn. Onderweg zien we een veel kudde's Vicuna. Dit is een soort hert, maar dan groter, grijzer, dikker, drie poten, geen staart, korte nek, leeft in het water, geen oren en 1 oog,..... oké het lijkt echt op een hert. Ook komen we vele kuddes Alpaca's tegen, ineens zien we Alpaca raar doen, Ilja zegt tegen mij hij is gevallen, ik zeg, wat zeggie? Hij is aan het bevallen, o ik dacht gevallen! Ik heb dit op film staan en zal hem snel showen, scheelt mij weer een onzin verhaal. Na deze bevalling rijden we verder, we racen langs dorpje en af en toe moet er even gestopt worden, om een paar vulkanen te zien. Alle dorpjes en steden hebben een plaza de Armas, soms stoppen we hier en genieten van de verkoop waar die er word verkocht. Klopt, weer het zelfde en wij weer verbaasd. Verbaasd rijden we verder en komen in het dorpje Chivay, in dit dit dorpje staat ons hotel. We worden over een uur al opgehaald om naar de terminale baden te gaan. Wij zijn inmiddels verslaafd geraakt aan deze baden, 40 graden en lekker dobberen in zo'n natuurlijk terminaal bad. Deze keer is het meer een zwembad, alle faciliteiten zijn er,een douche, kleedkamers en kluisjes voor je kleding. Wij duiken in het bad en springen er met de zelfde gang weer uit, zo heet! Dat moet je ook rustig aan doen, niet gelijk duiken. Aangebrand zitten wij in dit bad af en

toe een beetje zwemmen en verder genieten van de omgeving. Wij hebben ook 2 Israëliërs ontmoet, vader en dochter en wij kunnen het goed met elkaar vinden. Zo merk je iedere keer dat je elkaar weer opzoekt. Later deze dag (avond) hebben we een folklore avond, live muziek en een groepje dansers. De band begint en de dansers treden op, uiteraard worden er mensen uit het publiek gehaald en ik ben weer de eerste. Deze dansen zijn simpel een beetje springen en af en toe polonaise. Later word ook Ilja uit het publiek gehaald, ze hebben een soort traditie. Er word geslagen met een soort touw met aan de uiteinde een knoop, zo moet Ilja haar danspartner gaan liggen. Op de muziek word er geslagen op het lichaam. Ilja gaat helemaal los, ze slaat die man op zijn hele lichaam. Ik sta te filmen en mijn bek valt open, haar ogen glinsteren en ze slaat de man als een bezetenn. Nu is Ilja aan de beurt, ze ligt op de grond en nu is het zijn beurt. Het deed best zeer zei ze achteraf, ik vertelde haar dat zij ook hard sloeg, dus wie de bal kaatst....! Deze avond was gezellig en geslaagd, het eten was matig maar de muziek was Peruaans gezellig. Deze avond heeft Ilja een touw gekocht en de rest laat ik aan jullie fantasie over.

18 februari 2011

Remco: De wekker klinkt om 5.00uur als een viooltje maar dan heeeeeeel vals in je oren, ja we mogen weer. We moeten om 06.00uur klaar staan, ontbeten en wel staan wij klaar, maar het zal Peru niet zijn

als we weer 40 minuten moeten wachten voordat ze komen. Nu is alles mooi aan Peru, maar dit is toch wel typisch Peru, afspraak is geen afspraak, ja is nee en heel misschien toch wel ja! Nu hebben we iets meer keuze, we zijn een van de eersten in de bus, uiteraard zoeken wij een paar mooie plaatsen en hebben ons plekje voor de rest van de dag veroverd. De familie met al die mooie (vieze) woorden waren weer de laatste, deze keer hebben wij geen nieuwe woorden geleerd.

Vandaag gaan we naar de Colca Canyon, we zien de beroemde plaats waar de Condor rondvliegt en broed en zien weer een hoop panorama uitzichten. O ja en we stoppen zo nu en dan bij dorpjes waar de bekende verkoopwaar wordt verkocht. Het weer is redelijk, 15 graden en helaas mistig. De mist is al aardig aan het opklaren, alleen nu nog in de bergen, bij mist geen Colca Canyon. Het eerste uitzicht op de Colca Canyon is 1000meter diep, het is er erg groen en er staat zelfs een dorp. De terrassen zijn weer verdeeld in honderden, wat overigens de hele reis te zien is. Omdat sommige terrassen zo diep liggen, worden deze niet meer gebruikt om groente te kweken. Het is te zwaar om alles met de hand te doen, moet je voorstellen een mud aardappelen van 50 kilo 1 km te sjouwen en dat de hele dag door. Het is een prachtig gezicht, en weer genieten wij van dit natuurwonder. We moeten weer verder, de condoren wachten op ons en we gaan de Canyon nog dieper zien (denken we). Aankomend bij het hoogste punt van deze trip, blijkt het een dieptepunt te zijn, het is niet alleen 3300meter diep maar ook vol met mist. De gids wil een half uur wachten, zodat de mist misschien wel wegtrekt. Tussen de mist wolken zien we 1 condor, hij zweeft rond en verdwijnt weg in de mist. Nou de condor hebben jullie gezien (de gids) nu nog de diepte. We hebben gewacht en gewacht, de mist trekt door de bergen over en door ons heen, maar helaas niet weg. We hebben wel de 1000meter diepte gezien van de Colca Canyon maar niet het diepste punt. Teleurgesteld rijden we terug naar het punt van de 1000meter en proberen toch nog een condor te zien, we zien weer 1 condor, dus 2 voor vandaag, wel hoog en ver weg. Dit was de Colca

Arequipa en colca canyon

Geschreven door Remco & Ilja

maandag 21 februari 2011 13:29 - Laatst aangepast maandag 21 februari 2011 14:55

Canyon tour, zonder diepste punt (3300 meter) helaas, maar toch hebben we een mooie reis gemaakt en een hoop mooie dingen gezien. We worden weer vriendelijk begroet in ons hotel, waar we 2 dagen geleden ook zaten en gelukkig de tassen staan nog, waar we ze 2 dagen geleden hadden achter gelaten. We zijn als een gek gaan schrijven, mailen, plannen en daarna eten. We hadden de avond voor vertrek naar de Colca Canyon een uitstekend Argentijns restaurant gevonden, waar we lekker vandaag weer naartoe gaan, het kost wel wat maar dan heb je ook wat. En wie zitten daar, de Amerikaan en de Peruaan die ook bij de Colca Canyon tour waren. Of wij erbij wilden zitten, vroegen ze beleefd, eerder deze tour sprak de man alleen over politiek en hoe slecht het is om grond te kopen in Peru. Tijdens de tour hebben wij hem een beetje ontweken, de vrouw was wel lief en sprak goed engels. Wij zagen hun borden al goed gevuld met vlees en snel bestelden wij een heerlijke steak met groente., geen patat deze keer, want dit eten we ook al weer iedere dag vanaf Ayacucho.

Die Amerikaan was zowaar erg gezellig en liet ons ook ons verhaal doen, met veel interesse naar elkaar hebben we gezellig zitten babbelen. We hebben een mooie afsluiter van de Colca Canyon tour gemaakt op deze manier en gaan tevreden naar ons hotelletje.{jcomments on}